

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ نومبر ۲۰۲۲

پاکستان عملاً نظام ملاسالار را به رسمیت شناخت!

شنبه - ۱۴ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: در خبر ها خواندیم که روز گذشته، عبید الرحمان نظامی، سفیر جدید پاکستان در افغانستان به کارش آغاز نمود. خواندن این خبر از یک جهت برایم مهم و تا حدی گنگ و نامفهوم باقی ماند، امیدوارم آنهایی که در زمینه معلومات مسلکی دیپلماتیک دارند، توضیح داده کمکی به من نیز نمایند:

۱- تا جایی که من می دانم برای اعزام یک سفیر به یک کشور، یعنی بالاترین مقام و نماینده کشور فرستنده به نکات آتی نیاز وجود دارد:

*- وقتی کشوری تصمیم می گیرد تا فردی را به حیث سفیر کشورش - در اینجا پای یک نماینده عادی و معمولی در میان نیست- به کشور دیگری اعزام دارد، می باید نخست موافقه و یا همان اصطلاح سیاسی مروج "اگریمان" کشور میزبان را در مورد مذکور طلب نماید؛

*- تقاضای موافقه در مقام سفیر از یک کشور، در گام نخست شناسائی متقابل دو کشور را ایجاب می نماید؛

*- بعد از پذیرش کشور میزبان، کشور فرستنده سفیر، سفیرش را می تواند به کشور میزبان اعزام بدارد.

۲- حال بیائید این قاعده و اصول را در مورد سفیر جدید پاکستان در افغانستان از نزدیک مطالعه کنیم:

*- در حالی که هر دو کشور رسماً ادعا دارند که گویا دولت پاکستان تا هنوز امارت اسلامی و یا همان نظام ملاسالار را به رسمیت نمی شناسد، آیا آنها خواستار موافقه از جانب افغانستان شده اند و یا خیر؟

*- هرگاه خواستار موافقه یا همان "اگریمان" شده اند، آن "اگریمان" به کدام عنوان و از کدام دولت تقاضا شده است؟ اگر منظور نظام ملاسالار باشد، آنها که گویا تا هنوز این نظام را به رسمیت نشناخته اند.

۳- واقعیت قضیه این است که دولت پاکستان با تعدادی از کشور های دیگر جهان عملاً و بالفعل حاکمیت طالب بر افغانستان و نظام ملاسالار را زیر نام "تعامل" به رسمیت شناخته اند، با آنها روابط سیاسی، اقتصادی حتا نظامی منظم دارند، مشکلات مادی - اقتصادی این نظام را حل می نمایند، مگر هیچ یک حاضر نیست مشترکاً با طالب مسؤلیت جنایاتی را که طالب و نظام ملاسالار در حق خلق افغانستان به خصوص زنان و اقلیت های قومی انجام می دهند، به عهده بگیرند.

امتناع این کشورها از اعلام به رسمیت شناختن، نه تنها به خاطر فریب مردم افغانستان و خلقهای جهان است، بلکه با این شیوه کار می‌خواهند طالب را بیشتر مطیع و فرمانبردار خویش ساخته انجام تمام خواسته‌های شان را بر طالب بقبولانند.

هموطنان گرامی!

سیاست چیزی نیست که بر روی کاغذ نقش می‌بندد، بلکه چیزیست که در میدان عمل اجرایی شده حیات و ممات انسانها را رقم می‌زند. اگر قرار می‌بود سیاست آنچیزی می‌بود که بر روی کاغذ نگاشته شده‌اند، در هیچ کجای دنیا نه زورگویی و وجود می‌داشت نه تجاوز و غارت دسترنج خلقهای جهان. زیرا تمام کشورها بر روی کاغذ تعهداتی دارند که آنها را خوب و روش آنها را انسانی جلوه می‌دهد، مگر در عمل آنهایی که زور دارند، سلاح دارند، پول دارند و امکات دارند، همیشه تلاش می‌نمایند که کشورهای ضعیف را تاراج نموده به ویرانی بکشند.

هموطنان گرامی!

برای تغییر اوضاع رقتبار زندگانی ما و برای منکوب نمودن و از بین بردن طالب و نظام ملاسالار، نه منتظر "مهدی موعود" بمانید و نه هم در انتظار کمک کشور های دیگر من جمله پاکستان و ایران و یا چین، روسیه و امریکا باشید، آنها همه بدون استثناء به دنبال منافع خود اند، این را هم می‌دانند که در مقطع کنونی نوکر و خادمی بهتر و وطنفروش تر از طالب و نظام ملاسالار نمی‌توانند بیابند، از همین رو همه بدون استثناء زیر نام "تعامل" روابط فوق حسنه و نزدیک با طالب و نظام ملاسالار دارند.

این را بدانید که کلید حل معضلات افغانستان فقط در اتحاد مبارزاتی مردم افغانستان علیه طالب و ارتجاع و امپریالیسم است، وقتی این کلید در دستان خودماست، بیائید از آن به غرض نجات خود و بقیه هموطنان استفاده نمائیم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!